

Arrest

nr. 296 445 van 27 oktober 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 27 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. AMANY *loco* advocaat B. LOOS en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 8 oktober 2020 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 16 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 14 september 2020 werden verzoekers vingerafdrukken afgenomen in Italië (Eurodac).

1.3. Op 21 december 2020 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid, tot 7 oktober 2023.

1.4. Op 27 oktober 2022 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 28 oktober 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd er een persoonlijk onderhoud met u gehouden door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 10 november 2021 van 14.15 uur tot 17.15 uur. U werd bijgestaan door een tolk die het Pasjtoe machtig is. Uw advocaat, meester LUNDAHL Laura (loco meester SCHELLEMANS Jana) en uw voogd, mevrouw X, waren aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Afghaanse nationaliteit, bent u een Pasjtoense soenniet en bent u afkomstig van het dorp Manhogai in het district Khogyani in de provincie Nangarhar. U ging drie jaar naar school in Afghanistan maar stopte omwille van het werk van uw vader voor de autoriteiten.

Uw vader werkte als soldaat in Kandahar en keerde éénmaal per jaar terug naar huis. Op een dag kregen jullie via de mullah van de moskee een dreigbrief van de taliban waarin stond dat uw vader diende te stoppen met zijn werk en u zich diende aan te sluiten bij de taliban. Vijftien dagen of een maand later kwam uw vader met verlof naar huis. Twee nachten na zijn aankomst werd jullie huis aangevallen. Uw vader vluchtte weg en was geruime tijd spoorloos. De taliban spraken u opnieuw aan en vroegen u om u bij hen aan te sluiten. U vluchtte naar het huis van uw maternale oom Q. en verbleef vijf dagen of een week bij hem. Vervolgens werd u gedwongen mee te gaan met een smokkelaar en verliet u Afghanistan ongeveer in mei 2020. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België waar u aankwam op 8 oktober 2020 en een verzoek om internationale bescherming indiende op 16 oktober 2020.

Na uw vertrek uit Afghanistan kreeg uw jongere broer O. dezelfde problemen als u met de taliban en vluchtte hij ook naar uw maternale oom Q.. Uw maternale oom vertelde u dat uw vader intussen in Iran verblijft.

U vreest dat de taliban u bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan zullen doden omwille van het werk van uw vader.

Ter staving van uw verzoek legt u uw originele taskara neer; alsook een kopie van de taskara van uw vader; uw vaders originele bankkaart; uw vaders originele politiebade; een kopie van uw vaders stemkaart; 13 foto's van uw vaders werk; de originele dreigbrief van de taliban; een kopie van de omslag waarin deze documenten naar België werden verzonden en opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

In de eerste plaats moet opgemerkt worden dat u geen overtuigende verklaringen aflegde over uw dichte leefwereld en levensomstandigheden in Afghanistan voor uw komst naar België. Nochtans is dit zeer belangrijk om een correcte inschatting van uw nood aan bescherming te maken. U bood vooreerst geen zicht op de werkzaamheid en inkomsten van uw vader. U beweerde dat uw vader werkzaam was als soldaat in Kandahar sinds u een kleine jongen was (CGVS, p. 3) maar wist verder niets te vertellen over zijn werkzaamheid. Zo kon u niet inschatten wanneer uw vader deze werkzaamheid aanvatte (CGVS, p. 3), of hij verschillende jobs dan wel steeds dezelfde job heeft uitgevoerd (CGVS, p. 3), kon u geen enkele informatie geven over zijn werkgever die u "public order" noemde maar niet correct kon uitspreken in het Pasjtoe (CGVS, p. 3), wist u niet wat zijn concrete taken waren (CGVS, p. 3), welke rang hij had (CGVS, p. 14) bij welke eenheid hij werkte (CGVS, p. 14), voor welke commandant hij werkte (CGVS, p. 14) en kon u geen enkele collega van uw vader opnoemen (CGVS, p. 14). Uitgenodigd door het CGVS om om het even welk verhaal of activiteit van uw vader op te noemen, kon u er geen enkel bedenken (CGVS, p. 17). Dat u op geen enkel moment aan uw moeder of aan uw maternale oom vroeg wat uw vader eigenlijk deed van werk terwijl alle andere dorpingen wel wisten wat uw vader deed, is niet ernstig (CGVS, p. 3, 19). U kon overigens ook na uw vertrek aan uw maternale oom met wie u nog éénmaal per maand of anderhalve maand contact heeft (CGVS, p. 9) meer informatie kunnen bekomen omtrent het werk van uw vader. Aangezien uw vertrek uit Afghanistan het gevolg zou zijn van deze werkzaamheid en aangezien van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs verwacht wordt dat hij zich zo volledig mogelijk informeert over die elementen die rechtstreeks in verband staan met de kern van zijn vrees, mag ondanks uw jeugdige leeftijd enige kennis verwacht worden over het beweerde werk van uw vader. Het feit dat uw kennis over zijn werk werkelijk nihil is, maakt dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat uw vader dit werk uitvoerde. U legde enkele foto's neer van een persoon in een uniform, een kopie van zijn taskara en een kopie van zijn verkiezingskaart maar in de eerste plaats blijkt uit niets dat deze persoon uw vader is. Bovendien kan er onmogelijk bepaald worden in welke omstandigheden, op welk tijdstip en op welke plaats deze foto's genomen werden. Wat betreft de neergelegde bankkaart en politiebadeget moet opgemerkt dat deze duidelijk het gevolg zijn knip- en plakwerk. De magnetische strip op de achterzijde van de bankkaart werd zeer onzorgvuldig en scheef gekopieerd en de kwaliteit van de politiebadeget is zodanig pover dat het hier onmogelijk om authentieke documenten kan gaan. De vaststelling dat u dergelijke vervalste documenten neerlegt, doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid en zeker aan de geloofwaardigheid van de werkzaamheid van uw vader.

Ook over uw eigen taken konden uw verklaringen op geen enkel moment overtuigen. U stopte met school na drie jaar omdat u lastig gevallen werd omwille van het feit dat uw vader door zijn werk als ongelovige werd beschouwd (CGVS, p. 5, 12). Aangezien u deze werkzaamheid evenwel niet aannemelijk heeft gemaakt, heeft u geen geloofwaardige reden gegeven voor uw beweerde gebrek aan scholing. U maakte dan ook niet aannemelijk dat u na drie jaar school reeds stopte. U had verder geen idee van uw vaders toekomstplan voor u (CGVS, p. 3). U weet dit aan het feit dat uw vader slechts éénmaal per jaar naar huis kwam en drie of vier dagen bleef (CGVS, p. 3). Opnieuw moet gewezen worden op de ongeloofwaardigheid van de werkzaamheid van uw vader waardoor deze verklaring niet standhoudt. Zelfs indien deze werkzaamheid wel geloofwaardig was, quod non in casu, mag overigens gezien de Afghaanse overlevingscontext verwacht worden dat uw vader bepaalde verwachtingen zou hebben en voorbereidingen zou nemen om te maken dat zijn oudste zoon kan bijdragen aan het gezinsinkomen. Uw takenpakket bestond echter enkel uit het zorgen voor de koe en planten van klaver om aan de koe te geven (CGVS, p. 6, 7). Ofschoon u verder aangaf dat de meerderheid in uw regio aan het werk gaat op de landbouwvelden (CGVS, p. 10), net als uw naaste familieleden (CGVS, p. 10, 11), had u geen idee of opium dan wel tarwe winstgeverder is (CGVS, p. 10) terwijl uit objectieve informatie blijkt dat opium meer dan driemaal zoveel opbrengt dan tarwe. Dergelijke kennis mag ook van jeugdige personen in een landbouwcontext verwacht worden.

Verder was u zeer vaag over de situatie van de dorpingen en de taliban in uw regio. U stelde dat iedereen in het dorp de taliban steunde en voor hen werkte maar dat er wel enkele huizen waren met overheidswerknemers (CGVS, p. 4). U somde negen personen op die voor de overheid zouden hebben gewerkt maar slaagde er vervolgens niet in om over ook maar één van hen te zeggen wat ze concreet deden (CGVS, p. 4). U slaagde er voorts niet in om ook maar één substam van de grote stam Khogyani op te noemen, noch eender welke andere stam dan de Khogyani (CGVS, p. 8), kon u behalve uw dorp

geen enkel ander dorp in Khogyani opnoemen (CGVS, p. 18), stelde u dat Markikhel waar uw oom woont ook in Khogyani ligt terwijl het deel uitmaakt van het district Sherzad (CGVS, p. 18), wist u niet welke grote stad er in de buurt van Khogyani ligt (CGVS, p. 18), kon u geen enkel ander district in de provincie Nangarhar opnoemen (CGVS, p. 18) en kende u behalve Nangarhar en Kandahar geen enkele Afghaanse provincie bij naam (CGVS, p. 18). Dit alles doet niet alleen het geloof in uw beweerde jarenlange verblijf in een rurale context in Afghanistan ernstig afbrokkelen. Samen met de vaststellingen dat u geen Afghanen kent die op nationaal vlak bekendheid genieten of meer etnische groepen dan de Darisprekers en de Pashtounen, waarbij u er overigens geen idee van heeft waar in Afghanistan de Darisprekers leven, doen bovenstaande bevindingen ook ernstige vraagtekens rijzen bij uw Afghaanse nationaliteit (CGVS, p.18,19). Als u erop gewezen wordt dat u weinig weet over uw regio en land beaamt u dat en werpt u ter verklaring op dat uw leven zich tot uw dorp beperkte (CGVS, p.19). Aangezien er zoals hierboven aangetoond wordt geen geloof kan worden gehecht aan uw voorstelling dat u in een plattelandsdorp woonde kan uw verklaring voor uw markant gebrek aan kennis over uw land niet weerhouden worden.

De vaststelling dat u geen zicht bood op uw naaste leefwereld, levensomstandigheden en verblijfsplekken in Afghanistan voor uw komst naar België en er zelfs vraagtekens bij uw Afghaanse identiteit geplaatst kunnen worden ondermijnt de context van uw asielrelaas dan ook sterk.

Verder kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw beweerde problemen met de taliban. U baseerde deze problemen op de werkzaamheid van uw vader. Zoals hierboven gesteld bent u er echter niet in geslaagd om deze werkzaamheid van uw vader aannemelijk te maken waardoor er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de problemen die u in het verlengde plaatste van deze werkzaamheid. Toch kan er nog gewezen worden op enkele ernstige tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden in uw verklaringen over de beweerde problemen die de geloofwaardigheid ervan verder ondergraven.

Zo stelde u dat de taliban in hun dreigbrief enerzijds uw vader vroegen om zijn werk stop te zetten en anderzijds u verzochten om u bij hen aan te sluiten (CGVS, p. 12, 15). Uit de vertaling van de neergelegde dreigbrief blijkt echter dat hierin niets vermeld wordt over een verzoek zich bij hen aan te sluiten. Geconfronteerd met deze opmerkelijke tegenstrijdigheid stelde u dat het niet expliciet in de brief stond maar dat ze dit wel bedoelden (CGVS, p. 16) en dat u op school slecht behandeld werd door het werk van uw vader (CGVS, p. 17). Deze postfactum verklaring verschoont de duidelijke tegenstrijdigheid op geen enkele wijze. Het feit dat u niet eens op de hoogte bent van de inhoud van de dreigbrief die u kreeg en die u zelf neerlegt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen met de taliban. Bovendien kan nog opgemerkt worden dat ofschoon de dreigbrief een origineel exemplaar zou betreffen (CGVS, p. 15), hetgeen ook blijkt uit de handtekening in inkt, de hoofding een duidelijke kopie van zeer slechte kwaliteit betreft hetgeen de authenticiteit van dit document verder onderuit haalt. Verder was de reactie van uw familieleden onmogelijk in overeenstemming te brengen met de ernst van deze dreigbrief. Ofschoon jullie in de dreigbrief bedreigd werden door de taliban nam niemand van uw familie contact op met uw vader om hem te waarschuwen (CGVS, p. 15). Uw verklaring dat jullie hem niet konden bellen en hij altijd naar jullie belde, overtuigt niet. Het is niet plausibel dat jullie op geen enkele wijze contact konden opnemen met uw vader die slechts éénmaal per jaar naar huis kwam en dat jullie, desnoods via overheidsinterventie, een dergelijke zeer belangrijke boodschap niet zouden kunnen overbrengen aan uw vader. Nog frappanter is uw stelling dat jullie jullie vader niet eens op de hoogte brachten van de dreigbrief toen hij thuiskwam om hem niet droevig te maken (CGVS, p. 15). Dit is uiteraard niet ernstig gezien de taliban in deze brief zowel uw vader als uw hele familie ter dood veroordeelden indien uw vader niet zou stoppen met zijn werk (CGVS, p. 16). Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan deze bedreiging van de taliban.

U was tot slot niet op de hoogte van de afwikkeling van uw problemen na uw vertrek. U beweerde dat uw jongere broer O. gelijkaardige problemen kende met de taliban na uw vertrek maar kon niet situeren wanneer dit ongeveer startte noch wist u of deze problemen al dan niet iets te maken hadden met de uwe (CGVS, p. 13). U wist evenmin of de taliban die de dreigbrief stuurden nog contact hebben opgenomen met uw familie na uw vertrek (CGVS, p. 16). Opnieuw kan redelijkerwijze worden verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming informeert naar het verdere verloop van zijn voorgehouden problemen, quod non in casu. U heeft nog eenmaal per maand of per anderhalve maand contact met uw maternale oom in Afghanistan (CGVS, p. 9) maar uw oom zou niet over problemen willen praten omdat hij u blij wil maken aan de telefoon (CGVS, p. 13). De Commissaris-generaal acht het zeer weinig waarschijnlijk dat u als oudste zoon niet op de hoogte zou worden gebracht van concrete problemen met uw jongere broers, te meer indien u zelf gelijkaardige problemen zou hebben ondervonden. U vernam intussen van uw maternale oom dat uw vader zich in Iran bevindt maar u had geen idee hoe uw vader in Iran terecht kwam, wat er gebeurd was (CGVS, p. 13, 14) en hoe uw familie hiervan op de hoogte kwam

(CGVS, p. 17). Het is volstrekt ongeloofwaardig dat uw familieleden u niet zouden informeren over zijn wedervaren na uw vertrek uit Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw problemen met de taliban en dat u aldus niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan.

Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus._afghanistan._veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afgaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn

dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel,

daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Uw taskara zegt enkel iets over uw nationaliteit en identiteit die an sich niet ter discussie worden gesteld in deze beslissing. De documenten van uw vader werden hierboven reeds besproken. De omslag toont hoogstens aan dat u documenten ontving die gestuurd werden uit Kaboel. Over de dreigbrief moet worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel als bewijs kunnen worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. De dreigbrief werd eveneens aangehaald om incoherenties aan te tonen in uw asielmotieven. Bovendien moet verwezen worden naar objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw administratief dossier) waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten gemakkelijk op niet-reguliere wijze Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Uw opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS beïnvloeden bovenstaande vaststellingen op generlei wijze.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 1, 12°, 48/3 tot 48/6, 57/1, § 4, en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2, 3 en 13 van het EVRM;
- Artikel 24, tweede lid, van het Handvest;
- Artikel 10, derde lid, b), en 25, zesde lid, van de Richtlijn 2013/32/EU;
- Artikel 4, derde lid, c), en 20, derde lid, van de Richtlijn 2011/95/EU;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel;
- Het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker wijst vooreerst op diens jeugdigheid en maturiteit. Hij stelt dat er geen rekening mee werd gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. Verzoeker licht theoretisch toe.

Verzoeker voert voorts een theoretisch betoog over de samenwerkings- en onderzoeksplicht. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal verzaakte aan zijn samenwerkingsplicht en onderzoeksplicht en dat de commissaris-generaal samen met hem de gekende risico's bij terugkeer moest nagaan en bespreken.

Verzoeker wijst verder op het gebrek aan informatie over de situatie in Afghanistan en verwijst naar landeninformatie ter staving van diens betoog.

Verzoeker uit verder kritiek op de inschatting van de bronnen die de bestreden beslissing gebruikt om het risico voor terugkeerders te beoordelen. Verzoeker verwijst naar landeninformatie ter staving van diens betoog.

Verzoeker stelt verder dat terugkeerders wel degelijk een risico lopen. Verzoeker verwijst naar landeninformatie ter staving van diens betoog.

Voorts licht verzoeker het bestuur van de taliban toe en de impact daarvan op de burgers. Verzoeker verwijst naar landeninformatie ter staving van diens betoog.

Verzoeker licht verder de kwalificatie van de vrees voor vervolging voor terugkeerders op theoretische wijze toe.

Hij gaat ook uit van stigmatisering, discriminatie en sociale uitsluiting voor terugkeerders uit Europa.

Verzoeker stelt dat hij uit Nangarhar komt, een plattelandsgebied waar verschillende groeperingen actief zijn. Verzoeker is binnen deze provincie afkomstig uit het district Khogyani. In dit gebied staan jihadisten al jaren zeer sterk. Verzoeker wijst hierbij op de aanwezigheid van ISKP in de regio. Gezien het feit dat ISKP een jihad voert tegen het Westen, en men in verzoekers dorp zijn jarenlange afwezigheid zeker zal merken, is het risico groot dat verzoeker het slachtoffer van vervolging of ernstige schade zal worden.

Daarnaast blijkt er ook een Salafistische gemeenschap in verzoekers regio van herkomst aanwezig te zijn. Deze salafisten, die ideologisch verwant zijn aan Al Qaeda, Daesh en ISKP, houden er een meer radicale interpretatie van de islam op na. Binnen de Salafistische stroming van de islam zijn er sterke antiwesterse tendensen.

Het feit dat verzoeker uit een regio komt waar niet enkel de taliban de macht heeft, maar ook een invloedrijke Salafistische gemeenschap woont (waar antiwesterse overtuigingen sterk aanwezig zijn), verhoogt het risico voor verzoeker bij terugkeer uit het Westen significant.

Voorts wijst verzoeker op het feit dat hij hier aankwam als 15-jarige en thans 17 jaar oud is. Verzoeker woont al 2 jaar in België. Als minderjarige is het risico groter dat hij zich bepaalde gedragingen (zelfs onbewust) heeft eigen gemaakt die hem negatief in de aandacht gaan brengen in het traditionele Afghanistan.

Verzoeker concretiseert zijn verwestering als volgt:

“Verzoeker heeft zich zeer snel aangepast aan de Westerse cultuur. Hij gaat naar school en werkt als pizzabezorger bij Domino’s Pizza (stuk 4). Hij bezorgt alle soorten pizza en komt hierbij ook in contact met niet-halal goederen. Verzoeker doet dit elke werkdag 3 uur lang.

Verzoeker spreekt vandaag goed Nederlands. Uiteraard komt in stressvolle omstandigheden niet alles wat hij wenst te zeggen er even vlot uit maar verzoeker beheerst het Nederlands weldegelijk heel goed.

Verzoeker is erg modieus en drukt zich uit aan de hand van de Westerse kledingstijl. Hij geniet van sociale contacten met zowel jongens als meisjes. Ook hij is actief op verschillende sociale media platformen. Hij is actief op Facebook, Instagram, TikTok en Youtube. Op zijn profiel staat de nationale vlag van Afghanistan. In zijn contactenlijst op zijn GSM heeft hij veel Belgische schoolvrienden staan.

In zijn vrije tijd gaat verzoeker naar de fitness. Verzoeker probeert zichzelf zoveel mogelijk bezig te houden zodat hij niet te veel dient na te denken over de opgelopen trauma’s in zijn leven. Wanneer hij niets te doen heeft, moet hij piekeren waardoor hij graag bezig is.

Hij heeft zich als minderjarige een Belgische, westerse levensstijl eigen gemaakt. Het zal voor verzoeker onmogelijk zijn om bij terugkeer in te schatten welke gedragingen hij al dan niet kan stellen onder het talibanbewind.

Wat betreft vrouwenrechten is verzoeker de mening toegedaan dat iedereen gelijke rechten heeft. Het is voor verzoeker belangrijk dat als hij naar school mag, zijn zus dat ook mag en dat zij allen dezelfde rechten hebben. Wat betreft religie zou verzoeker het erg vinden als hij verplicht zou worden dagelijks naar de moskee te gaan.

Het is duidelijk dat verzoeker verwesterd is en zich de Belgische waarden en normen eigen heeft gemaakt. Bij een gedwongen terugkeer naar Afghanistan zal hij niet in staat zijn om zichzelf aan te passen aan een door de taliban beheerste samenleving waarvan hij niet weet welk gedrag hij al dan niet kan stellen. Dit geldt des te meer gezien hij minderjarig is en een zeer jonge leeftijd had bij vertrek.”

Verzoeker expliciteert het risico dat jonge personen lopen bij terugkeer aan de hand van landeninformatie en benadrukt dat hun accent en gedrag anders zijn bij terugkeer, waardoor ze meteen opvallen. Daarnaast beschikken ze niet over de plaatselijke kennis en ervaring die nodig is om risico’s in te schatten of aan te pakken.

Verzoeker licht nog toe als volgt:

“Verzoeker, die Afghanistan verliet vooraleer het in handen kwam van de Taliban, kan vanuit België moeilijk inschatten hoe de lokale afdeling van de Taliban in zijn oorspronkelijke regio van herkomst de Taliban-normen concreet toepast. Gezien de lokale verschillen, is dit echter wel relevant voor de beoordeling van het risico bij terugkeer. Verwerende partij levert hierover geen enkele informatie, en negeert deze parameter.

Verzoeker weet in het bijzonder niet wat van hem verwacht wordt bij terugkeer naar Afghanistan. Hij is hoegenaamd niet in staat om te beseffen hoe hij zelf ‘anders’ is dan vroeger, of zelfs ‘anders’ dan de ‘andere’ bevolking in Afghanistan. Dit terwijl de straffen op de normafwijking bijzonder ernstig zijn.

De (al dan niet onbewuste) aanpassing aan de westerse cultuur zal het voor verzoeker bijzonder moeilijk maken om te aarden in Afghanistan, en daardoor zal de Afghaanse gemeenschap en Taliban zich afvragen of hij niet ‘besmet’ is geraakt door het verblijf in het westen.

Verzoeker loopt een bijzonder groot risico dat hij onder de aandacht van de Taliban komt, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap.

Verzoeker zal er als man er ook moeten toezien dat vrouwelijke familieleden (zijn moeder en zus) het huis niet zonder begeleider verlaat en ‘correct’ bedekt zijn. Dit wil zeggen dat hij op straffe van mensenrechtenschendingen door de Taliban als mannelijk familielid, de rechten van zijn vrouwelijke familieleden moet schenden, een bijzonder ernstige inbreuk op zijn integriteit.

Als verzoeker terug zou keren dan zal hij effectief ondervraagd worden door de Taliban, ISKP of salafisten uit zijn regio, naar de redenen van zijn vertrek, naar waar hij verbleven heeft, naar zijn gedrag, naar zijn

geloof, en zal zijn gsm gecontroleerd worden door de Taliban. Verzoeker loopt een reëel risico op vervolging en op een vernederende en onmenselijke behandeling bij terugkeer naar Afghanistan.”

Verzoeker verwijst verder nog naar de aanwezigheid van ISKP en NRF. Verzoeker betoogt dat de aanwezigheid van deze twee groeperingen leidt tot een precare veiligheidssituatie. Specifiek zorgt de aanwezigheid van ISKP in Nangarhar voor een volatiele situatie. Verzoeker licht toe aan de hand van landeninformatie ter staving van diens betoog.

Nog verwijst verzoeker naar cijfers van EUROSTAT waaruit blijkt dat bepaalde landen geen negatieve beslissingen nemen tegenover Afghaanse verzoekers om internationale bescherming.

Voorts verwijst verzoeker naar de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Verzoeker licht theoretisch toe en verwijst naar landeninformatie ter staving van diens betoog. Verzoeker stelt dat de humanitaire situatie verslechterde vanwege de taliban en de situatie op heden uiterst prangend is.

Verzoeker zal moeten terugkeren naar een land waar hij niet zomaar toegang zal krijgen tot onderdak, voedsel, eten. Verzoeker zal blootgesteld worden aan een behandeling in tegenstrijd met artikel 3 van het EVRM.

2.1.2. Stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift:

- “- 3. *Certificaten in verband met werk vader;*
- 4. *Arbeidsovereenkomst K. B.;*
- 5. *UNHCR, International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint”.*

2.1.3. De commissaris-generaal brengt in een aanvullende nota van 4 september 2023 de volgende landeninformatie ter kennis:

- EUAA COI “*Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf;
- EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>;
- EUAA “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf;
- COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*” van 23 september 2022;
- COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidssituatie*” van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf;
- EASO “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf;
- EUAA “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf;
- EASO “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif;
- EUAA “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf;
- UNAMA “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van juni 2023 beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>.

2.1.4. Verzoeker legde op 5 september 2023 een aanvullende nota neer.

Verzoeker verwijst vooreerst naar de volgende landeninformatie:

- 1. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), "Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan (Update I)", February 2023, <https://www.refworld.orca/docid/63e0cb714.html>;
- 2. DRC, "Afghanistan Conference - The Human Rights Situation after August 2021", 30 december 2022, <https://asvidrc.ngo/media/13vhsflb/drc-afghanistan-sonference-report-28n0v2022.pdf>;
- 3. Freedom House, "A Needs Assessment OF Afghan Human Rights Defenders", januari 2023, <https://freedomhouse.ora/sites/default/fles/2023-91/AfghanHRDSReportlan2023.pdf>;
- 4. Brookings Institution, "Afghanistan In 2023: Taliban internal power struggles and militancy", 3 februari 2023, <https://www.brookings.edu/bloo/order-from-chaos/2023/02/03/afghanistan-in-2023-tallban-internal-power-struggles-and-militancy/>;
- 5. OHCHR, "Afghanistan: Taliban's targeting of women and NGOs preventing delivery of life-saving assistance is deplorable, say UN experts", 30 december 2022, <https://www.ohchr.ora/en/statements/2022/12/afahanistan-tallbans-taroetina-women-and-noos-oreventino-dellerv-life-savina>; AAN, K. CLARKE, "Bans on women working, then and now: The dilemma's of delivering humanitarian aid during the first and second Islamic Emirates, Afghan Analyst Network", April 2023, en SIGAR, 2023 High Risk list, op <https://www.siaar.mil/Ddf/sootliaht/2023-Hioh-Risk-List.pdf>;
- 6. United Nations Security General, "The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security", 27 February 2023, <https://unama.unmlssions.org/sites/default/files/a77772-s2023151sg-report-on-afahanistan.pdf>;
- 7. UNAMA, "Human Rights situation In 1 Afghanistan February-April 2023", 9 May 2023, <https://unama.unmissions.org/update-human-rights-situation-afghanistan-february-april-2023>;
- 8. UNAMA, "Corporal Punishment and the Death Penalty In Afghanistan", May 2023, <https://unama.unmissions.org/corporal-punishment-and-death-penalty-afghanistan>;
- 9. Afghan Analyst Network, "Lashing, Beating, Stoning: UNAMA tracks corporal punishment and the death penalty In Afghanistan", 8 mei 2023, <https://www.afghanistan-analysts.org/en/reports/rights-freedom/lashing-beating-stoning-unama-tracks-corporal-punishment-and-the-death-penalty-in-afghanistan/>.

Aangaande zijn risicoprofiel stelt verzoeker het volgende:

"Verzoeker wenst bijkomende stukken neer te leggen met betrekking tot zijn leven in België:

Verzoeker startte met OKAN-onderwijs in december 2020. In september 2022 begon hij aan de opleiding Zorg en Welzijn in het Sint-Martinuscollege Overijse (SMO) (stuk 36). De verantwoordelijke van de leerlingenadministratie op school, beschrijft verzoeker als een beleefde en aangename leerling die zich steeds respectvol gedraagt ten opzichte van zijn leerkrachten (stuk 5).

Verzoeker volgt momenteel een opleiding in de zorgsector, waar op de Belgische arbeidsmarkt een schaarste aan arbeidskrachten heerst. Anders gezegd, wordt verzoeker momenteel opgeleid met het oog op het beoefenen van een knelpuntberoep. Ondanks het feit dat de zorgfunctie binnen de Afghaanse cultuur niet aan de mannen wordt toegewezen, maar een rol is die voor de vrouwen wordt weggelegd, kiest verzoeker ervoor om zijn bijdrage aan de Belgische economie te leveren binnen de zorgsector.

Het SMO is bovendien een katholieke school, waar een duidelijke christelijke visie centraal staat. De website vermeldt hierover het volgende:

[verzoeker citeert SMO-visie]

Verzoekers vrienden beschrijven hem als een slimme, vriendelijke en behulpzame jongen die zich bekommert om zijn vrienden en die veel vooruitgang heeft geboekt in het Nederlands (stuk 6,7,9, 15,16, 18, 23, 25 - 29). Volgens zijn voogd gaat verzoeker regelmatig met zijn Belgische vrienden op stap (Stuk 13 en 33). Ook zijn begeleider In het opvangcentrum is lovend over de gedrevenheid die hij toont om de Nederlandse taal onder de knie te krijgen:

[verzoeker citeert aanvullende nota, stuk 10]

Verzoeker heeft op zelfstandige wijze werk gevonden (stuk 13) en ook zijn gedrevenheid op het werk wordt geprezen door zijn begeleidster (stuk 10). Verzoeker wenst zijn arbeidsovereenkomsten en loonfiches bij Domino's Pizza Overijse voor te leggen (Stukken 30 en 31), alsook foto's met zijn collega's op het werk (Stuk 32).

Verzoekers collega's menen dat hij een intelligente jongen is, die snel bijleert op de werkvloer, "Hij heeft zich zeer hard verdiept in de Belgische cultuur door boeken te leren en veel te communiceren met ons", schrijft een collega. Voorts kan verzoeker goed opschieten met iedereen, zowel mannelijke als vrouwelijke collega's (Stuk 8, 14, 17, 19, 21 en 29).

Ondertussen zijn verzoekers collega's zijn vrienden geworden en nemen ze hem mee naar optredens van Belgische muziekgroepen (Stuk 13).

Verzoeker wordt door zijn omgeving beschreven als iemand die uitzonderlijk gemotiveerd is, zowel op de werkvloer als op school. Dit wordt tevens bevestigd door zijn voormalig OKAN leerkracht:

[verzoeker citeert aanvullende nota, stuk 11]

Ook zijn leerkracht lichamelijke opvoeding beaamt zijn motivatie en inzet tijdens de les lichamelijke opvoeding en geeft aan dat de les in een gemengde klasgroep plaatsvindt (stuk 20).

Ook verzoekers werkgever is heel tevreden over hem: "B. heeft heel snel vooruitgang geboekt. Hij kent de hele menu vanbuiten, hij leidt zelfs- de nieuwe collega's op (...)". Zijn werkgever bevestigt dat niet-halal producten op de menu staan in zijn pizzeria (stuk 12). Verzoekers werkgever biedt verzoeker bovendien een voltijds arbeidscontract aan van zodra hij zijn studie heeft afgerond. De assistent-manager van Domino's Pizza verklaart dat verzoeker haar verwachtingen heeft oversteegen en is erg onder de indruk van zijn doorzettingsvermogen (Stuk 22).

Naast zijn opleiding en studentenjob gaat verzoeker in zijn vrije tijd naar de fitness (stuk 34) en neemt hij praktijklessen om zijn rijbewijs te halen (stuk 37).

Verzoeker is actief op sociale media (stuk 35).

Verzoeker heeft een amoureuze relatie met een Belgisch meisje. Ze vormen al zes maanden een koppel (stuk 24). Het hebben van een relatie voor het huwelijk is in Afghanistan strikt verboden.

Verzoeker geniet samen met zijn vrienden van het Belgische uitgaansleven (stuk 13 en 38)."

Verzoeker verwijst in dit verband ook naar rechtspraak van de Raad.

Voorts wijst verzoeker op de moeilijkheden om reisdocumenten te verkrijgen en de risico's bij terugkeer die hierbij gepaard gaan.

Inventaris der stukken ter ondersteuning van de aanvullende nota:

1. Briefwisseling met Buitenlandse Zaken; :
2. Standpunt Buitenlandse Zaken over hervatting afgifte paspoorten door de Afghaanse ambassade;
3. Attest van de Afghaanse Ambassade;
4. Briefwisseling met de DVZ;
5. Verklaring S. V. - leerlingenadministratie SMO;
6. Verklaring L. L.;
7. Verklaring I. S. D.;
8. Verklaring F. I.;
9. Verklaring M. N.;
10. Verklaring D. K., sociaal-assistent;
11. Verklaring A. C. vervolgcoach OKAN;
12. Verklaring werkgever Domino's Pizza K. M.;
13. Verklaring voogd A. D.;
14. Verklaring R. B.;
15. Verklaring M. C.;
16. Verklaring S. V. K. M.;

17. Verklaring A. L.;
18. Verklaring A. M.;
19. Verklaring T. H.;
20. Verklaring E. C. Leerkracht SMO;
21. Verklaring V. A. J.;
22. Verklaring A. G.;
23. Verklaring N. v. Z.;
24. Verklaring A. R., vriendin van verzoeker;
25. Verklaring J. V.;
26. Verklaring J. D.;
27. Verklaring K. N.;
28. Verklaring M. K.;
29. Verklaring N. J.;
30. Arbeidscontract Domino's Pizza 2022 + 2023;
31. Loonfiches maart en mei 2023 + Loonoverzicht Domino's pizza;
32. Foto's Domino's Pizza;
33. Foto's schooluitstap en met vriend S. V. K. M.;
34. Basic Fit Lidkaart + Foto
35. Sociale media;
36. Studentenkaart 2022-2023 SMO
37. Afspraken rijkschool praktisch rijexamen;
38. Video op festival en feestje."

2.1.5. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met een attest van zijn lesgever van de autorijschool.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem bepalingen die verzoeker geschonden acht, laat op zich niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. De Raad merkt vooreerst op dat tijdens de procedure wel degelijk rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 21 december 2020, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure. Ook uit de notities van het persoonlijke onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijke onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde protection officer en dat hem gepaste vragen werden gesteld (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6). Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid. En de bestreden beslissing stelt uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Tot slot wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoeker.

Verzoeker licht in zijn verzoekschrift niet toe welke specifieke, bijkomende maatregelen er hadden moeten worden genomen in het licht van verzoekers minderjarigheid.

2.4. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan diens voorgehouden vervolging daar zijn verklaringen over zijn onmiddellijke leefwereld niet kunnen overtuigen (i), hij vage verklaringen aflegde aangaande de taliban in de regio (ii), zijn verklaringen over de dreigbrieven niet aannemelijk zijn (iii) en het niet geloofwaardig is dat verzoeker niet op de hoogte is van het verdere verloop van de vervolging na zijn vertrek uit Afghanistan (iv).

Verzoeker laat deze motieven in het verzoekschrift ongemoeid. Bij gebrek aan een dienstig verweer blijven deze dan ook onverminderd gehandhaafd:

“In de eerste plaats moet opgemerkt worden dat u geen overtuigende verklaringen aflegde over uw dichte leefwereld en levensomstandigheden in Afghanistan voor uw komst naar België. Nochtans is dit zeer belangrijk om een correcte inschatting van uw nood aan bescherming te maken. U bood vooreerst geen zicht op de werkzaamheid en inkomsten van uw vader. U beweerde dat uw vader werkzaam was als soldaat in Kandahar sinds u een kleine jongen was (CGVS, p. 3) maar wist verder niets te vertellen over zijn werkzaamheid. Zo kon u niet inschatten wanneer uw vader deze werkzaamheid aanvatte (CGVS, p. 3), of hij verschillende jobs dan wel steeds dezelfde job heeft uitgevoerd (CGVS, p. 3), kon u geen enkele informatie geven over zijn werkgever die u “public order” noemde maar niet correct kon uitspreken in het Pasjtoe (CGVS, p. 3), wist u niet wat zijn concrete taken waren (CGVS, p. 3), welke rang hij had (CGVS, p. 14) bij welke eenheid hij werkte (CGVS, p. 14), voor welke commandant hij werkte (CGVS, p. 14) en kon u geen enkele collega van uw vader opnoemen (CGVS, p. 14). Uitgenodigd door het CGVS om om het even welk verhaal of activiteit van uw vader op te noemen, kon u er geen enkel bedenken (CGVS, p. 17). Dat u op geen enkel moment aan uw moeder of aan uw maternale oom vroeg wat uw vader eigenlijk deed van werk terwijl alle andere dorpingen wel wisten wat uw vader deed, is niet ernstig (CGVS, p. 3, 19). U kon overigens ook na uw vertrek aan uw maternale oom met wie u nog éénmaal per maand of anderhalve maand contact heeft (CGVS, p. 9) meer informatie kunnen bekomen omtrent het werk van uw vader. Aangezien uw vertrek uit Afghanistan het gevolg zou zijn van deze werkzaamheid en aangezien van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs verwacht wordt dat hij zich zo volledig mogelijk informeert over die elementen die rechtstreeks in verband staan met de kern van zijn vrees, mag ondanks uw jeugdige leeftijd enige kennis verwacht worden over het beweerde werk van uw vader. Het feit dat uw kennis over zijn werk werkelijk nihil is, maakt dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat uw vader dit werk uitvoerde. U legde enkele foto’s neer van een persoon in een uniform, een kopie van zijn taskara en een kopie van zijn verkiezingskaart maar in de eerste plaats blijkt uit niets dat deze persoon uw vader is. Bovendien kan er onmogelijk bepaald worden in welke omstandigheden, op welk tijdstip en op welke plaats deze foto’s genomen werden. Wat betreft de neergelegde bankkaart en politiebade moet opgemerkt dat deze duidelijk het gevolg zijn knip- en plakwerk. De magnetische strip op de achterzijde van de bankkaart werd zeer onzorgvuldig en scheef gekopieerd en de kwaliteit van de politiebade is zodanig pover dat het hier onmogelijk om authentieke documenten kan gaan. De vaststelling dat u dergelijke vervalste documenten neerlegt, doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid en zeker aan de geloofwaardigheid van de werkzaamheid van uw vader.

Ook over uw eigen taken konden uw verklaringen op geen enkel moment overtuigen. U stopte met school na drie jaar omdat u lastig gevallen werd omwille van het feit dat uw vader door zijn werk als ongelovige werd beschouwd (CGVS, p. 5, 12). Aangezien u deze werkzaamheid evenwel niet aannemelijk heeft gemaakt, heeft u geen geloofwaardige reden gegeven voor uw beweerde gebrek aan scholing. U maakte dan ook niet aannemelijk dat u na drie jaar school reeds stopte. U had verder geen idee van uw vaders toekomstplan voor u (CGVS, p. 3). U weet dit aan het feit dat uw vader slechts éénmaal per jaar naar huis kwam en drie of vier dagen bleef (CGVS, p. 3). Opnieuw moet gewezen worden op de ongeloofwaardigheid van de werkzaamheid van uw vader waardoor deze verklaring niet standhoudt. Zelfs indien deze werkzaamheid wel geloofwaardig was, quod non in casu, mag overigens gezien de Afghaanse overlevingscontext verwacht worden dat uw vader bepaalde verwachtingen zou hebben en voorbereidingen zou nemen om te maken dat zijn oudste zoon kan bijdragen aan het gezinsinkomen. Uw takenpakket bestond echter enkel uit het zorgen voor de koe en planten van klaver om aan de koe te geven (CGVS, p. 6, 7). Ofschoon u verder aangaf dat de meerderheid in uw regio aan het werk gaat op de landbouwvelden (CGVS, p. 10), net als uw naaste familieleden (CGVS, p. 10, 11), had u geen idee of opium dan wel tarwe winstgeverder is (CGVS, p. 10) terwijl uit objectieve informatie blijkt dat opium meer dan driemaal zoveel opbrengt dan tarwe. Dergelijke kennis mag ook van jeugdige personen in een landbouwcontext verwacht worden.

Verder was u zeer vaag over de situatie van de dorpingen en de taliban in uw regio. U stelde dat iedereen in het dorp de taliban steunde en voor hen werkte maar dat er wel enkele huizen waren met overheidswerknemers (CGVS, p. 4). U somde negen personen op die voor de overheid zouden hebben

gewerkt maar slaagde er vervolgens niet in om over ook maar één van hen te zeggen wat ze concreet deden (CGVS, p. 4). U slaagde er voorts niet in om ook maar één substam van de grote stam Khogyani op te noemen, noch eender welke andere stam dan de Khogyani (CGVS, p. 8), kon u behalve uw dorp geen enkel ander dorp in Khogyani opnoemen (CGVS, p. 18), stelde u dat Markikhel waar uw oom woont ook in Khogyani ligt terwijl het deel uitmaakt van het district Sherzad (CGVS, p. 18), wist u niet welke grote stad er in de buurt van Khogyani ligt (CGVS, p. 18), kon u geen enkel ander district in de provincie Nangarhar opnoemen (CGVS, p. 18) en kende u behalve Nangarhar en Kandahar geen enkele Afghaanse provincie bij naam (CGVS, p. 18). Dit alles doet niet alleen het geloof in uw beweerde jarenlange verblijf in een rurale context in Afghanistan ernstig afbrokkelen. Samen met de vaststellingen dat u geen Afghanen kent die op nationaal vlak bekendheid genieten of meer etnische groepen dan de Darisprekers en de Pashtounen, waarbij u er overigens geen idee van heeft waar in Afghanistan de Darisprekers leven, doen bovenstaande bevindingen ook ernstige vraagtekens rijzen bij uw Afghaanse nationaliteit (CGVS, p.18,19). Als u erop gewezen wordt dat u weinig weet over uw regio en land beaamt u dat en werpt u ter verklaring op dat uw leven zich tot uw dorp beperkte (CGVS, p.19). Aangezien er zoals hierboven aangetoond wordt geen geloof kan worden gehecht aan uw voorstelling dat u in een plattelandsdorp woonde kan uw verklaring voor uw markant gebrek aan kennis over uw land niet weerhouden worden.

De vaststelling dat u geen zicht bood op uw naaste leefwereld, levensomstandigheden en verblijfsplekken in Afghanistan voor uw komst naar België en er zelfs vraagtekens bij uw Afghaanse identiteit geplaatst kunnen worden ondermijnt de context van uw asielrelaas dan ook sterk.

Verder kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw beweerde problemen met de taliban. U baseerde deze problemen op de werkzaamheid van uw vader. Zoals hierboven gesteld bent u er echter niet in geslaagd om deze werkzaamheid van uw vader aannemelijk te maken waardoor er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de problemen die u in het verlengde plaatste van deze werkzaamheid. Toch kan er nog gewezen worden op enkele ernstige tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden in uw verklaringen over de beweerde problemen die de geloofwaardigheid ervan verder ondergraven.

Zo stelde u dat de taliban in hun dreigbrief enerzijds uw vader vroegen om zijn werk stop te zetten en anderzijds u verzochten om u bij hen aan te sluiten (CGVS, p. 12, 15). Uit de vertaling van de neergelegde dreigbrief blijkt echter dat hierin niets vermeld wordt over een verzoek zich bij hen aan te sluiten. Geconfronteerd met deze opmerkelijke tegenstrijdigheid stelde u dat het niet expliciet in de brief stond maar dat ze dit wel bedoelden (CGVS, p. 16) en dat u op school slecht behandeld werd door het werk van uw vader (CGVS, p. 17). Deze postfactum verklaring verschoont de duidelijke tegenstrijdigheid op geen enkele wijze. Het feit dat u niet eens op de hoogte bent van de inhoud van de dreigbrief die u kreeg en die u zelf neerlegt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen met de taliban. Bovendien kan nog opgemerkt worden dat ofschoon de dreigbrief een origineel exemplaar zou betreffen (CGVS, p. 15), hetgeen ook blijkt uit de handtekening in inkt, de hoofding een duidelijke kopie van zeer slechte kwaliteit betreft hetgeen de authenticiteit van dit document verder onderuit haalt. Verder was de reactie van uw familieleden onmogelijk in overeenstemming te brengen met de ernst van deze dreigbrief. Ofschoon jullie in de dreigbrief bedreigd werden door de taliban nam niemand van uw familie contact op met uw vader om hem te waarschuwen (CGVS, p. 15). Uw verklaring dat jullie hem niet konden bellen en hij altijd naar jullie belde, overtuigt niet. Het is niet plausibel dat jullie op geen enkele wijze contact konden opnemen met uw vader die slechts éénmaal per jaar naar huis kwam en dat jullie, desnoods via overheidsinterventie, een dergelijke zeer belangrijke boodschap niet zouden kunnen overbrengen aan uw vader. Nog frappanter is uw stelling dat jullie jullie vader niet eens op de hoogte brachten van de dreigbrief toen hij thuiskwam om hem niet droevig te maken (CGVS, p. 15). Dit is uiteraard niet ernstig gezien de taliban in deze brief zowel uw vader als uw hele familie ter dood veroordeelden indien uw vader niet zou stoppen met zijn werk (CGVS, p. 16). Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan deze bedreiging van de taliban.

U was tot slot niet op de hoogte van de afwikkeling van uw problemen na uw vertrek. U beweerde dat uw jongere broer O. gelijkaardige problemen kende met de taliban na uw vertrek maar kon niet situeren wanneer dit ongeveer startte noch wist u of deze problemen al dan niet iets te maken hadden met de uwe (CGVS, p. 13). U wist evenmin of de taliban die de dreigbrief stuurden nog contact hebben opgenomen met uw familie na uw vertrek (CGVS, p. 16). Opnieuw kan redelijkerwijze worden verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming informeert naar het verdere verloop van zijn voorgehouden problemen, quod non in casu. U heeft nog eenmaal per maand of per anderhalve maand contact met uw maternale oom in Afghanistan (CGVS, p. 9) maar uw oom zou niet over problemen willen praten omdat hij u blij wil maken aan de telefoon (CGVS, p. 13). De Commissaris-generaal acht het zeer weinig waarschijnlijk dat u als oudste zoon niet op de hoogte zou worden gebracht van concrete problemen met

uw jongere broers, te meer indien u zelf gelijkaardige problemen zou hebben ondervonden. U vernam intussen van uw maternale oom dat uw vader zich in Iran bevindt maar u had geen idee hoe uw vader in Iran terecht kwam, wat er gebeurd was (CGVS, p. 13, 14) en hoe uw familie hiervan op de hoogte kwam (CGVS, p. 17). Het is volstrekt ongeloofwaardig dat uw familieleden u niet zouden informeren over zijn wedervaren na uw vertrek uit Afghanistan.”

Waar verzoeker verder nog verwijst naar zijn verblijf in België en stelt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zeer waarschijnlijk mishandeld zal worden als ‘verwesterde Afghanen’ of ‘terugkeerders’, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO Afghanistan Country Focus januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO “Afghanistan Country Focus”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “Afghanistan security situation” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het de facto-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het de facto-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate”, van 15 juni 2022 in EUAA “Afghanistan security situation” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat “zina betreft” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “Taliban’s impact on the population”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“Ministry of Communications and Information Technology”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “immorele inhoud” te beperken. (EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS,

Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, Afghanistan targeting of individuals).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 December 2021 in EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA "Guidance Note" van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Verzoeker betoogt dat hij België binnenkwam als 15-jarige en reeds 2 jaar in België verblijft. Verzoeker heeft zich snel aangepast, hij gaat naar school en werkt als pizzabezorger. Verzoeker tracht tevens zijn rijbewijs te halen. Hij spreekt goed Nederlands. Verzoeker kleedt zich verder modieus en heeft sociale contacten met zowel jongens als meisjes. Verzoeker begeeft zich ook in het Belgische uitgaansleven. Hij is actief op verscheidene sociale media en rekent een veelheid aan Belgische vrienden in zijn contactenlijst en heeft tevens een Belgische vriendin. Verzoeker gaat verder naar de fitness. Hij is verder ook de mening toegedaan dat iedereen gelijke rechten verdient, ook vrouwen. Hij zou het erg vinden moest hij verplicht worden om dagelijks naar de moskee te gaan. Nog stelt verzoeker dat hij mogelijks een verwesterd accent heeft aangemeten. Verzoeker verwijst ook naar zijn herkomst uit een conservatieve regio waar ISKP actief is.

Uit de voorliggende elementen blijkt echter geenszins dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker sinds oktober 2020 in België heeft verbleven, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Men kan ook bezwaarlijk voorhouden dat verzoeker op zulke jonge leeftijd uit Afghanistan vertrok dat hij zijn vormende jaren buiten Afghanistan doorbracht. Verzoeker was immers reeds 15 jaar oud toen hij België binnenkwam. Verzoeker spreekt ook nog steeds Pashtoe, hetgeen blijkt uit diens persoonlijke onderhoud (notities persoonlijk onderhoud, stuk 6) en ter terechtzitting. Verzoeker toont geenszins aan dat zijn accent zou zijn veranderd. De Raad merkt op dat verzoeker studeert en van plan is om hogere studies aan te vatten. Ook zou verzoeker zijn rijbewijs pogen te halen en werkt hij. Uit deze lovenswaardige initiatieven kan echter evenmin worden afgeleid dat verzoeker niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Het gegeven dat verzoeker naar een katholieke school zou gaan doet geen afbreuk aan het voorgaande, daar een veelheid aan diverse overtuigingen welkom zijn in het onderwijs. Het gegeven dat verzoeker tijdens zijn werkzaamheden in contact zou komen met niet-halal goederen doet op generlei wijze vermoeden dat verzoeker afstand zou hebben gedaan van de Afghaanse normen en waarden. Verzoeker is immers ook nog steeds moslim. Het is voorts positief dat verzoeker een netwerk van Belgische vrienden, beide meisjes en jongens, zou hebben uitgebouwd, doch kan ook hieruit niet worden afgeleid dat verzoeker op zodanige wijze is veranderd dat hij niet langer kan terugkeren. Het gegeven dat verzoeker een Belgische vriendin heeft kan een aanwijzing zijn van een zekere aanmeting van westerse waarden doch is ook niet van die aard om te besluiten dat verzoeker zich niet langer zou kunnen aanpassen in Afghanistan. De vaststelling dat verzoeker zich af en toe in het Belgische uitgaansleven begeeft doet evenmin vermoeden dat verzoeker volledig zou zijn vervreemd van de Afghaanse normen en waarden. Verzoekers uiterlijke kenmerken en zijn verklaring dat niet langer dagelijks naar de moskee zou willen gaan is begrijpelijk, doch is naar mening van de Raad geen onoverkomelijk obstakel teneinde zich te doen aanpassen aan de geldende Afghaanse normen en waarden, temeer daar verzoeker nog steeds verklaart moslim te zijn. Verzoekers activiteiten op de sociale media en in de fitness doen ook op generlei wijze besluiten dat verzoeker op zulke wijze verwesterd zou zijn dat hij niet langer zou kunnen terugkeren naar Afghanistan.

In zijn aanvullende nota brengt verzoeker nog een verklaring van zijn rijopleider bij, waaruit blijkt dat hij zijn rijlessen op een goede manier vervolledigt. Dit is echter geen element dat een verwestering in zijn hoofd doet vermoeden. Waar er in dit attest nog gewag wordt gemaakt van het feit dat verzoeker de lessen in het Nederlands volgt, merkt de Raad op dat verzoeker zich nog steeds bediende van een tolk ter terechtzitting.

De sterke aanwezigheid van ISKP in Nangarhar, en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen kan *in casu* als een risico-verhogende factor worden beschouwd voor verzoeker. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers dat Afghanen die zich identificeren met Westerse waarden naast de taliban ook door gewapende groeperingen in Afghanistan, zoals ISKP als 'on-islamitisch' kunnen gezien worden of als personen die de vorige regering steunden of als spionnen (EUAA, Country Guidance, p. 80). De Raad erkent eveneens het betoog dat de regio van herkomst van verzoeker wordt gekenmerkt door een diepgewortelde salafistische ideologie. Evenwel dient worden opgemerkt dat verzoeker opgroeide in diezelfde traditionele context, waar de taliban reeds voor de machtsovername aanwezig waren. Verzoeker is bekend met de heersende normen in zijn regio van herkomst, die aan de grondslag van diens opvoeding lagen.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de bestreden beslissing geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: "*vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)*".

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “Country Guidance: Afghanistan” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken.

Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder

onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviseerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van januari 2023.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie. Verzoeker beroept zich evenmin op een persoonlijk element dat het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhoogt dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviseerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

S. VAN CAMP